

Til lovforslag nr. L 69. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 6. februar 2003*)

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven¹⁾

(Moms på ydelser leveret ad elektronisk vej og momsfakturering, herunder elektronisk, samt tilpasninger til EU-regler om beskatningssted)

§ 1

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 804 af 16. august 2000, som ændret ved § 2 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 32 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 3 i lov nr. 1299 af 20. december 2000, lov nr. 1088 af 19. december 2001, lov nr. 291 af 15. maj 2002, § 22 i lov nr. 409 af 16. juni 2002 og § 2 i lov nr. 1064 af 17. december 2002, foretages følgende ændringer:

1. §§ 15, 16, 17 og 18 affattes således:

»§ 15. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person, der her har etableret enten stedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har bopæl eller sædvanligt opholdssted her, jf. dog stk. 2-4 og §§ 16-21.

Stk. 2. Leveringsstedet er her i landet for de i nr. 1-11 nævnte ydelser, der leveres fra et andet EU-land til en afgiftspligtig person her i landet. For de i nr. 1-10 nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, licensrettighe-

der, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.

- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsøregerstande bortset fra transportmidler.
- 8) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når formidlerens virksomhed vedrører levering af ydelser som nævnt i dette stykke.
- 9) Teleydelser.
- 10) Radio- og tv-spredningstjenester.
- 11) Elektronisk leverede tjenesteydelser, herunder blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og infor-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001 om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på forenkling, modernisering og harmonisering af kravene til fakturering med hensyn til merværdiafgift (EF-Tidende 2002, L 15/24) og bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF, hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser (EF-Tidende 2002, L 128/41).

mation og tilrådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske be-
givenheder, sportsbegivenheder, videnska-
belige begivenheder eller underholdning
samt levering af fjernundervisning.

Stk. 3. Leveringsstedet for de ydelser, der er nævnt i stk. 2, og som leveres fra steder uden for EU, er her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når de i stk. 2, nr. 1-10, nævnte ydelser le-
veres til en aftager her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.
- 2) Når de i stk. 2, nr. 11, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for de ydelser, der er nævnt i stk. 2, og som leveres af en afgiftspligtig person her i landet, er ikke her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når de i stk. 2, nr. 1-10, nævnte ydelser le-
veres til en aftager her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.
- 2) Når de i stk. 2, nr. 1-11, nævnte ydelser le-
veres til en afgiftspligtig person i et andet EU-land.
- 3) Når de i stk. 2, nr. 1-10, nævnte ydelser le-
veres til en ikke afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.
- 4) Når de i stk. 2, nr. 1-10, nævnte ydelser le-
veres til en aftager uden for EU, medmindre ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.
- 5) Når de i stk. 2, nr. 11, nævnte ydelser leveres til en aftager uden for EU.

§ 16. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler er ikke her i landet, hvis transportmidlet faktisk benyttes uden for EU, jf. § 15, stk. 1.

Stk. 2. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler til en afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person uden for EU og transportmidlet faktisk benyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom, der er beliggende her, herunder ydelser fra ejendoms-
mæglere, ejendomshandlere og sagkyndige samt arkitekters og tilsynsførendes ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder. Leveringsstedet for ydelser vedrørende fast

ejendom, der er beliggende i udlandet, er ikke her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for følgende ydelser er her i landet, når ydelsen faktisk præsteres her, og ikke her i landet, når ydelsen faktisk præsteres i udlandet:

- 1) Aktiviteter inden for kunst og kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende.
- 2) Sagkyndig vurdering af løsøregenstande, jf. dog stk. 2.
- 3) Arbejde udført på løsøregenstande, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for sagkyndig vurdering af løsøregenstande samt arbejde udført på løsøregenstande er ikke her i landet, når aftageren af ydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land og varerne forsendes eller transporteres til udlandet. Leveringsstedet er dog her i landet, når ydelsen præsteres i et andet EU-land og varen forsendes eller transporteres ud af det pågældende EU-land, når aftageren af ydelsen er registreret her.«

2. I § 21 ændres »§ 18« til: »§ 15, stk. 2,«.

3. I § 21, nr. 3, ændres to steder »er afgiftspligtig« til: »foretages«.

4. § 42, stk. 5, 4. pkt., affattes således:

»Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give oplysninger til brug for beregning af fradraget.«

5. I § 46, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 17, stk. 2« til: »§ 16, stk. 2, § 18, stk. 2«, og »§ 18« ændres til: »§ 15, stk. 2 og 3,«.

6. § 52 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 52. Enhver afgiftspligtig person skal for levering af varer og ydelser, bortset fra de af § 13 omfattede, udstede en faktura til modtageren (kunden). Hvis hele eller en del af leverancen kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor.

Stk. 2. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den afgiftspligtige persons kunde udsteder en faktura. Det er en betingelse, at der foreligger en forud indgået aftale mellem den afgiftspligtige person og kunden, og at der er fastlagt en fremgangsmåde, hvorefter den afgiftspligtige person godkender hver enkelt faktura.

Stk. 3. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den afgiftspligtige

persons navn og for dennes regning udsteder en faktura til modtageren af varen eller tjenesteydelsen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til faktureringen som nævnt i stk. 1-3, herunder om fravigelse af fakturakravene for bestemte typer af salg.

Stk. 5. Sker der efter fakturaens udstedelse returløb af varer, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen. Finder efterbetaling sted, skal der udstedes faktura for efterbetalingen.

Stk. 6. Virksomheder, der ikke er registreret, samt registrerede virksomheder, der leverer ikke afgiftspligtige varer og ydelser, må ikke på fakturaen anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Modtager virksomheden en af en kunde eller en tredjeperson udstedt faktura, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal virksomheden gøre den, der har udstedt fakturaen, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 7. Virksomheder, der i strid med stk. 6 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til de statslige told- og skattemyndigheder. Det samme gælder, hvis en virksomhed på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for køberen.

Stk. 8. Ved prisangivelser for varer og ydelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

§ 52 a. Enhver registreret virksomhed skal sørge for opbevaring af kopier af fakturaer, som udstedes af virksomheden selv, af virksomhedens kunde eller af en tredjeperson, og for opbevaring af kreditnotaer samt af fakturaer, som virksomheden har modtaget, jf. § 52.

Stk. 2. En virksomhed kan opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i et andet land på betingelse af, at virksomheden meddeler de statslige told- og skattemyndigheder opbevaringsstedet. Herudover skal opbevaring i et andet land af elektroniske fakturaer ske på de betingelser, som er nævnt i stk. 3 og 4.

Stk. 3. Med henblik på kontrol har de statslige told- og skattemyndigheder efter anmodning til enhver tid og uden unødigt forsinkelse ret til fuld elektronisk onlineadgang, downloading og anvendelse af udstedte eller modtagne fakturaer, som en virksomhed opbevarer ad elektronisk vej i et andet land.

Stk. 4. Opbevaring af elektroniske fakturaer kan ikke ske i et land uden for EU, med hvilket der ikke findes noget retligt instrument vedrørende gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i direktiv 76/308/EØF og 77/799/EØF og forordning (EØF) nr. 218/92 og til den i stk. 3 nævnte ret til elektronisk adgang, downloading og anvendelse.«

7. Kapitel 16 affattes således:

»Kapitel 16

Særordning for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU

§ 66. En tredjelandsvirksomhed, jf. stk. 2, nr. 1, der leverer tjenesteydelser som nævnt i § 15, stk. 2, nr. 11, kan vælge at tilslutte sig særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 2. Ved anvendelse af reglerne om særordningen forstås ved

- 1) »tredjelandsvirksomhed« en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for EU's område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land,
- 2) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser« de tjenesteydelser, der henvises til i § 15, stk. 2, nr. 11,
- 3) »identifikationsmedlemsland« det medlemsland, som tredjelandsvirksomheden vælger at kontakte for at anmelde, hvornår virksomhed som afgiftspligtig inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om særordningen,
- 4) »forbrugsmedlemsland« det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer anses for at finde sted,
- 5) »afgiftsangivelse« en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for

at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Stk. 3. En tredjelandsvirksomhed, som ønsker at tilslutte sig særordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal til de statslige told- og skattemyndigheder anmelde påbegyndelse af virksomhed som afgiftspligtig inden for EU. Virksomheden skal endvidere anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af særordningen. Anmeldelser skal ske elektronisk.

Stk. 4. Når en tredjelandsvirksomhed har tilsluttet sig særordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU. De i 1. pkt. nævnte leveringer beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats (normalsatsen).

Stk. 5. Tredjelandsvirksomheden afmeldes og udelukkes fra særordningen, hvis

- 1) tredjelandsvirksomheden meddeler, at denne ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser,
- 2) det på anden måde kan antages, at tredjelandsvirksomhedens afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,
- 3) tredjelandsvirksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at anvende særordningen eller
- 4) tredjelandsvirksomheden til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

Stk. 6. Tredjelandsvirksomheden skal med udgangspunkt i det efter stk. 8 førte regnskab til de statslige told- og skattemyndigheder elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hvert kvartal

(afgiftsperiode), uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Tredjelandsvirksomheden skal indbetale afgiften til de statslige told- og skattemyndigheder samtidig med, at afgiftsangivelsen indsendes.

Stk. 7. Tredjelandsvirksomheden kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Stk. 8. Med henblik på, at de statslige told- og skattemyndigheder kan fastslå, at den i stk. 6 nævnte angivelse er korrekt, skal tredjelandsvirksomheden føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Dette regnskab skal efter anmodning fra de statslige told- og skattemyndigheder gøres elektronisk tilgængeligt for disse myndigheder. Dette skal ske inden for en tidsfrist, som de statslige told- og skattemyndigheder fastsætter i anmodningen. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om særordningen for tredjelandsvirksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke afgiftspligtige personer inden for EU.«

8. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 52, stk. 1, 1., 2. eller 4. pkt., stk. 2, 3, 5 eller 6« til: »§ 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6 eller 8, § 52 a, stk. 1-3«.

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 1-3, 5 og 7, træder i kraft den 1. juli 2003.

Stk. 2. § 1, nr. 4, 6 og 8, træder i kraft den 1. januar 2004.

IVAR HANSEN

/ Lissa Mathiasen